

Szeretet

2024

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Lélekben és igazságban

A legutóbbi cikkben azt a kérdést jártuk körbe, hogy miként tesszük, tehetjük mássá Isten dicsőítését. Most arra a kérdésre keressük a választ, hogy mit mond az íge arról, hogy milyen az Istennek tetsző dicsőítés és imádat.

A kérdés kapcsán eszünkbe juthat Jézus beszélgetése a samáriai asszannyal a kútnál. Jézus megszólítja a nőt, aki felismeri benne a hozzá közeledő Istent. Prófétának gondolva őt, feltesz neki egy lényeges kérdést: Hol kell Istent imádni? Itt, a Gerizim hegyen vagy Jeruzsálemben?

Az Ószövetségben Isten specifikus előírást adott arról, hogy hol és hogyan keresse és imádjá Őt az Ő népe, és milyen áldozatokkal járuljanak Elé. Fontos volt a „hol” és a „hogyan”, így az asszony kérdése jogos. Jézus azonban ahelyett, hogy konkrétan rámutatna a helyre, ahol folyhat az imádat, más irányba tereli a beszélgetést: „*eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát.*” (Jn 4:23)

Óriási dolgot jelent itt be Jézus, amit a samáriai asszony sem értett, de mi sem értettük volna: hamarosan véget ér az Ószövetség, és **kezdetét veszi az Újszövetség, s ez radikálisan megváltoztatja az istenimádat gyakorlatát.** Jézus kereszthalála által megváltja a világot a bűn rabságából, feltámadása által győz a halál felett, majd felmegy az Atyához és elküldi a Szentlelket kö-zénk. Áthidalja az áthidalhatatlan szakadékot: az Ószövetségben Isten távol volt, Jézusban velünk van, a Lelke által pedig bennünk lesz.

Jézus később azt mondja tanítványainak: „*én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.*” (Jn 14:16-17)

Gyakran elfelejtjük, milyen kiváltság és áldás az új szövetségben élni: Isten nem csak velünk, hanem bennünk van. Ha pedig bennünk van, akkor a kérdés, ami a dicséret helyére vonatkozik, elveszti jelentőségét. **Bennünk van, így nem fontos a helyszín,** mert Isten Lélek, és akik imádják Őt, lélekben és igazságban imádják. Csak olyan ember imádkozhat Istent, (>>> 3. old.)

TARTALOM

- Felvételi a bibliaiskolákba
- Bemerítések Érmihályfalvától Kolozsvárig
- Kórustalálkozó volt Krasznán
- Célgyűjtés a Súlyomkövári Tábor fejlesztésére
- Interjú Tanya és Pual Gericke-vel (fiatalok rovata)

„Ne legyen presztízskérdés számunkra, hogy «nagy kaliberű» személyeket lássunk vendégül, hogy tágas és kényelmes legyen a hely, vagy az, hogy hibátlanul álljanak a szőnyeg rojtjai! Nem kell «kitennünk magunkért»! A krisztusi lelkület hiányát csillogó ét-készlettel és hatfogásos menüvel úgysem lehet kompenzálni!”

Felújított tetőzet védi a Szövetség nagyváradai székhely-épületét

Istené legyen a hála, hogy július első hetében véget értek a munkálatok Nagyváradon, a Szövetség épületénél! A korábbi években voltak kisebb javítások, a közel százéves épület teljes tetőcseréje azonban mostanra halaszthatatlan feladattá vált. Annak ellenére, hogy e minden szempontból nagy kihívásnak ígérkező munka költségei nem voltak beleszámítva a szűkös idei költségvetésbe, a tetőcsere – Isten gondviselése folytán – viszonylag rövid idő alatt megvalósult. Már a tavaszi kongresszus alkalmával, amikor a szükséghelyzetről a gyülekezetek képviselői tájékoztatást kaptak, tapasztalható volt a pozitív hozzáállás. Nem sokkal később a meghirdetett célgyűjtésbe nagylelkűen bekapcsolódtak a gyülekezetek, a vállalkozók és az észak-amerikai magyar baptista testvérek is. Isten kirendelte a kivitelező szakembert is a szilágynagyfalui Deák Ernő testvér személyében, aki munkatársaival együtt elvégezte mind a nagy épület, mind pedig a kisebb könyvtárépület tetőcseréjét – ez utóbbinál nemcsak a cserepeket, hanem a tető teljes szerkezetét is ki kellett cserélni. A sokirányú szervezés mellett az iroda alkalmazottai és Szabó László, Szövetségünk titkárhelyettese is példásan kivették részüket a fizikai munkából is. Hála az Úrnak minden imádkozó szívért, adakozó és segítő kézzért (köztük több lelkipásztorért és teológiai hallgatóért), és azért, hogy a munka az Ő oltalma alatt, baleset nélkül ment végbe! Vágyunk, hogy a Szövetség épületei továbbra is az Ő országa ügyének előmenetelét szolgálják!

Kiss Lehel, kommunikációs alelnök

A Szilágysági Baptista Bibliaiskola felvételt hirdet a 2024–2025-ös tanévre!

A bibliaiskola kétéves programot kínál a hallgatóknak és lehetővé teszi az első- és másodévesek közös tanulását. Releváns tanulmányi anyagokat, meghitt testvéri légkört, misszióra és gyülekezeti szolgáltatásokra történő felkészítést biztosít a tanulóknak.

A hallgatói feltételek a szóbeli és írásbeli felvételihez a következők:

- Krisztusban nyert új élet
- tagsági igazolás
- kézzel írt önéletrajz
- születési bizonyítvány másolata
- lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás
- alapvető bibliaismeret
- szolgálatra és tanulásra irányuló elkötelezettség.

A felvételi időpontja: **2024. szeptember 28., de. 10 óra**

Helyszín: **Cserepka János Oktatási Központ**, Szilagyballa. **Jelentkezni** lehet a következő email-címen: **ernover@gmail.com**

Dr. Veress Ernő igazgató

„Ti, ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt dicséritek az Úr nevét...” (Zsolt 148:12–13)
...a Bihari Baptista Gyülekezetben,

2024. szeptember 29-én,
A 60-ON TÚLIAK
(IFJÚSÁGI) TALÁLKOZÓJÁN!

Dél előtt 10 órától kezdünk dicsőítéssel, imabuzdítással, az alkalmon szolgál a diószegi gyülekezet pengetős-zenekara. Igét hirdet **Módi Miklós lp.**, 13 órától pedig közös ebédre kerül sor. Délután 3 órától folytatjuk az ünneplést közös énekléssel, szolgálatokkal, biztonyságtételekkel. Igei üzenetet szintén Módi Miklós lp. közvetít majd. **Szeretettel várunk!**

(>>> *a címoldadról*) akit Isten Lelke életre keltett szellemileg. Elsősorban új életre van szükségünk az igazi imádathoz, nem pedig egy földrajzilag meghatározható helyen – Jeruzsálemben vagy a Garizim hegyén – való megjelenésre.

Ha a dicsőítés a hívő ember teljes lényét megmozgató válasz az Istennel való találkozásra, akkor először meg kell ismernünk Őt, helyesen kell gondolkodnunk róla. **Igazságban kell Őt imádni**, annak kell meglátnunk Őt, aki valójában, akinek kijelentette magát az igében és az Ő Fiában, másképp egy bálványt fogunk imádni, ilyeneket mondva, hogy: „Én így szeretek Istenre gondolni.” Sokszor olyan dolgokat is elképzelhetünk Róla, amelyek el-lentétben állnak azzal, aki Ő. Soha nem szabad elfelednünk, hogy mivel Isten létezik, nem kell Őt kitalálni és elképzelni, hanem megismerni kell Őt!

Megismerhetjük az ígét olvasva és figyelve arra, amit kijelentett magáról, figyelve Jézust, aki Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása. Minél tisztább a kép előttünk, annál több okunk van a magasztalásra, és annál biztosabb, hogy valóban Őt imádjuk, nem a Róla alkotott képünket.

Az igazi imádat elengedhetetlen feltétele, hogy meglás-suk Istent, de ez még nem elég. Jakab apostol azt mondja, hogy az ördögök is hisznek és rettegnek. Isten igazi imá-dói nemcsak meglátják Őt igazságban, hanem ezután **teljes lényük leborul Előtte, mert Őt mindennél értékesebb kincsüknek tekintik**. És ez a válasz nem csupán az érte-lem és az akarat döntése, hanem Isten Lelke által zajlik.

A valódi dicsőítés akkor történik, amikor figyelmünk és ragaszkodásunk Istenre összpontosul: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!*” Ez teljes átadást eredményez, dicséri Őt az aj-kunk és dicsérik Őt a tetteink: az életünk is, nem csupán az énekünk.

Fontos meglátnunk, hogy **Jézus válaszával nemcsak a helyszín veszi el fontosságát, hanem minden formai, módszertani kérdés is**. A samáriai asszonyhoz hasonlóan mi is sok kérdéssel jöhetünk Jézus elé, hiszen ahogy ő is, mi is véleménykülönbségek között találhatjuk magunkat. Egyesek fúvós zenével és énekkarral imádják Istent, má-sok dicsőítő csapattal szeretnék ezt tenni. Vannak gyüle-kezetek, ahol orgonakisérettel éneklük *A hit hangjai* éneke-it, máshol villanygitárral és dobbal szól az innen-onnan átvett ének. Vannak testvéreink, akik látványos kifejezést adnak Isten iránti hódolatuknak, mások visszafogottan, az örömmel csak a szívükben adva helyet. Hol kell az Atyát dicsérni? És hogyan? Milyen formában? Milyen énekekkel? Milyen hangszerrel? Milyen testtartásban? Hány hangra?

Úgy gondolom Jézus válasza ugyanaz lenne ezekre a kérdésekre is: „*igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres.*”

A dicsőítés és imáadás már nem egy ószövetségi helyhez kötött szertartás, aminek jól megszabott keretek között a helye, nem is egy zenei élmény. **Egy szellemi gyakorlat, amiben a szívünk állapota döntő fontossággal bír**, bár-mely helyen gyűljünk is össze ennek érdekében.

Mivel Jézus azt mondja, hogy szellemben és igazságban kell dicsőítsunk, szabadságunk van kiválasztani, hogy milyen formában tesszük ezt. Az elv világos: olyan formát kell választani, ami elősegíti a lényegét: csak Róla szóljon, Ő kerüljön középpontba, mi pedig maradjunk háttérben.

A forma egészen addig nem fontos, amíg nem zavar be abban, ami fontos!

Ha a forma akadályozza azt, hogy lélekben és igazság-ban imádjuk az Atyát, akkor felül kell vizsgálni, nem ke-rülhet a középpontba, hiszen csak eszköz a cél elérésé-hez. A túl minőségi zene magára vonja a figyelmet, a gyenge zenében a hibákra figyelünk. A zene akkor tölti be küldetését, amikor háttérben marad. Mindig emlékeztet-nünk kell magunkat, hogy elsősorban Isten a hallgatóság, Róla kell szóljon a dicséret.

A lélekben és igazságban kettősségét a Szentlélek töké-letesen magába foglalja: Ő az Igazság Lelke. Úgy is értel-mezhetjük Jézus szavait, hogy az igazi imádók a Szentlé-lek által imádják az Atyát. Mi viszont könnyen végletekbe esünk. Vannak akik csak igazságban imádnák Istent. Szerintük az igehirdetés az istentisztelet központi eleme, minden ami előtte és utána történik lényegtelen. Csak fe-jükkel, értelmükkel és szavaikkal dicsérik Istent. Jól ismer-rik az ígét, de az ritkán mozgatja meg szívüket. Rideg kö-telességtudat és a törvénykezés lelkülete árad belőlük, nem az Istennel való mély és meghitt kapcsolat illata.

A másik végletben ott vannak azok, akik kizárólag ér-zelmeikkel dicsérik Istent: csupa szív, csupa lelkesedés, csupa érzélem, de az ige és Isten megismerése nem túl fontos számukra. Szeretik dicsérni Istent, de amikor az igehirdető Isten igéjét tárja eléjük, arra nem kíváncsiak. A dicsőítést önmagáért a dicsőítésért szeretik, nem a Di-csőségesért. Rajonganak a rajongásért, egy olyan istenért, akinek sokszor nagyon kevés köze van a Biblia Istenéhez.

Lélekben és igazságban imádni az Atyát azt jelenti, hogy Őt helyezzük a középpontba, helyesen gondolko-dunk róla, és Őt meglátva teljes lényünk leborul előtte: fe-jünk és szívünk; életünk és énekünk – az Igazság Lelke ál-tal. Ilyen, igazi imádókat keres Isten!

Bálint Dávid lp.
Kőszikla Gyülekezet, Kolozsvár

Bemerítési ünnep Élesden. Áldott ünnep volt Élesden 2024. június 9-én, amikor két új taggal gyarapodott a gyülekezetünk. *Tóth Olivia* és *Tóth Mátyás* arról tettek biznyságot, hogy annak ellenére, hogy keresztyén családból származnak, nem ismerték Istent, hanem neki kellett megkeresnie és megmentenie őket abból a lelki nyomorúságból, amiben voltak. Az ünnepi istentiszteletet Albert Zsolt lelkipásztor nyitotta meg, majd Tóth Miklós testvér buzdította az összegyűlteket imára a Tit 3:1-8 alapján. Az ígét Borzási Pál lelkipásztor hirdette a Kol 2:12-ből: „A keresztségben vele együtt voltatok eltemetve, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.” Az

igehirdetés és a biznyságtételek meghallgatása után sor került a bemerítésre, majd Albert Zsolt és Borzási Pál testvér kézzel a frissen bemerítkezettekért. A közösen elfogyasztott ünnepi ebéd után a délutáni istentisztelet következett, amelyen Bihari Gergő vezetésével úrvacsorában részesült a gyülekezet. Így az összegyűlt hívők mindkét szentségben engedelmisséggel részt vehettek, amit Krisztus Jézus parancsolt meg az ő követői számára. (Albert I. Zsolt lp.)

Június 16-án bemerítésre került sor a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezetben. Négy személy tett biznyságot megtéréséről és hitéről. Az ígét Szűcs Dávid lelkipásztor hirdette a Mt 22:1-14 alapján. A bemerítkezők biznyságtételeit olvashatják.

Boda Helga: „Gyerekkoromban nem ismertem Istent, de megpróbáltam egy képet kialakítani róla. Kilencedik osztályban lett egy új osztálytársnőm, akivel sokat beszélgettünk a hitről. Láttam, hogy ő mennyire szereti Istent. El is hívott ifiestre, és hozott nekem egy Bibliát meg egy áhítatos könyvet. Elmentünk CrossYounity koncertre is, ahol az «Életút» című éneket énekelték, aminek a halatán átadtam az életem Istennek. Szabadság és öröm volt bennem, és éreztem, hogy teljes az életem. Azóta nem vágyok jobban semmi másra, csak az Ő jelenlétében lenni, és szolgálni Őt.”

Kovács Botond: „Az én életemet kettősség jellemezte. Volt kapcsolatom Istennel, viszont emellett jelen voltam a vi-

lágban is. Isten egy csalódás által figyelmeztetett, hogy nem szolgálhatok két úrnak! Elindult bennem egy folyamat, amely által újjászülettem. Isten csodálatos dolgokat jelentett ki nekem az ige által, miután azt elkezdtem egyre gyakrabban olvasni. Ez hatalmas változást hozott az életemben, más szemmel tekintettem a világra, sok rossz szokást el tudtam hagyni, sokkal türelmesebb tudtam lenni másokkal, és békességre találtam Istennel!”

Csapó Zsanett: „Az Istennel való kapcsolatom líceum végén kezdődött, mikor az egyik legjobb barátnőm által egyre jobban megismerhettem Őt. Általa kezdtem el keresztyén közegekbe járni, ahol először vettem részt dicsőítésben. Itt tudtam meg azt is, hogy személyes kapcsolatom Istennel lehet az ima által. Egy debreceni ifikonferencián szólított meg Isten, hogy adjam át neki a vezetést az életem minden részén. Isten ezután újjá formált, nagyon sok régi szokást le kellett tennem, és megváltozott az értékrendem. Azóta tudok teljes békességben élni, örömet és megnyugvást lelve abban, hogy Ő velem van.”

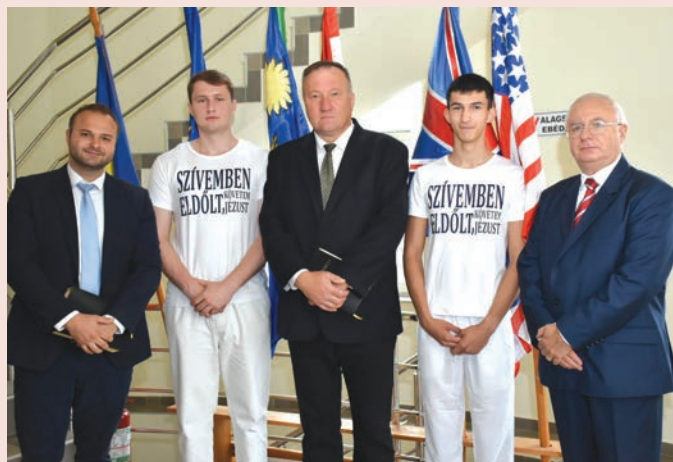
Muzsi Aliz: „Hívő családban nőhettem fel, Isten létezése soha nem volt kérdés számomra. Sokáig azt hittem, hogy a megváltást ki kell érdemelni, de bármennyire is erőlködtem, nem történt áttörés. Egy keresztyén konferencián szembesültem azzal, hogy milyen sok bűn van az életemben, és imádságban kértem Isten bocsánatát. A kérésre a válasz meglepően hamar érkezett, még imádság közben hallottam egy hangot, amely ezt mondta «Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!» Nagy öröm és békesség töltött el, és be tudtam fogadni Jézust a szívembe, mint személyes megváltómat. Azóta nap mint nap tapasztalom az Ő kegyelmét, szeretetét, gondviselését.”

A részletesebb biznyságtételeket meghallgathatják az alábbi QR kód beolvasásával. (Összeállította Rákosi Márta)

„Ímé, itt a víz, mi gátol, hogy megkeresztelkedjem?” 2024. június 9-én örömnappal volt az érmi-hályfalvi gyülekezetben, hiszen két fiatal tett biznyságot hitéről, Krisztusban nyert üdvösségéről a bemerítő

medencében is. Az imaóra után, amelyet Gazsi Lajos és Bödő Gedeon testvérek vezettek, Szűcs Dániel lelkipásztor köszöntötte a bekerítkezőket és a népes gyülekezetet, örömet fejezve ki, hogy Jézus Krisztus az Ő Szentlelke által ma is munkálkodik, és bárki számára van lehetőség megismerni Őt. Az igehirdetést Dr. Kovács József, szatmárnémeti lelkipásztor végezte az ApCsel 8: 26-40 alapján. Testvérünk beszélt a bekerítkezés fontosságáról, bibliai alapjáról, Fülöp és az etióp főember történetéből merítve. Az etióp főembernek egy fizikai utat is meg kellett tennie, de volt egy sokkal fontosabb belső utazása is. Különböző meggyőződések miatt sokan ma is

ódkodnak bekerítkezni. Ezenkívül vannak olyanok, akiket a saját lelkiállapotuk gátol ebben, mivel nem tudnak szabadulni a szenvedélyektől. A bekerítkezés egy nyílt bizonyágtétel, amihez egy belső utazás vezet. Ennek állomásai az istenkeresés, a mozgósítás, a szembe-sülés az evangéliummal, majd a hitre jutás. Az igei üzenet után a bekerítkező fiatalok, Papp Márk és Ciuciai Dániel bizonyágtételére került sor, majd a bekerítkezés következett, amit Papp László lelkipásztor végzett. A köszöntéseket Dézsi István, a sepsiszentgyörgyi gyülekezet és körzet lelkipásztora kezdte a Fil 3: 7-14 alapján, majd az érmihályfalvi fiatalok szolgáltak. Ezután Papp László és Szűcs Dániel kért áldást Márk és Dániel életére, és köszöntötte az új tagokat. (Gergely Tamás)

Bemerítés Zilahon. Isten kegyelméből három fehér ruhás tett vallást hitéről 2024. június 30. -án a zilahi baptista imaházban. Elekes Abigél, Keresztesi Benjámin és Nagy Obed. Mindhárman már gyermekkoruktól fogva hallottak Istenről, különböző táborokban többször megszólította őket, és készítette szívüket a döntésre. Az utóbbi időben mindhárman bekapcsolódtak egy-egy tanítványozási csoportba, ahol megértették, hogy mit jelent igazán Jézus tanítványának lenni. Eldőlt a szívükben, hogy bekerítés által is engedelmeskedni akarnak az Úr Jézus parancsának, és követni akarják őt. A bekerítési istentiszteleten Komáromi Tibor, hajdúszoboszlói baptista lelkipásztor hirdette Isten ígését a Mt 22:1-14

igeszakasz alapján. A királyi menyegző példázata által megérthettük, hogy mindannyian hivatalosak vagyunk Isten országába, de ahhoz, hogy bejuthassunk. szükséges, hogy menyegzői ruhába öltözzünk. A bekerítést Vass Gergely lp. végezte, utána kézzrátételes imádkozás következett. Az alkalom végén Komáromi Hédi és Elekes Tímea, az ifjúság nevében pedig Nagy Ábel köszöntötte gyülekezetünk új tagjait. Istené legyen a dicsőség a friss megtérőkért! (Nagy Ferenc lp.)

Bemerítés Lónán. Isten kegyelméből 2024. május 26-án bekerítési istentisztelet volt Lónán, amikor Albert Lola és Péter Patrik fehér ruhában tett vallást Jézus Krisztusba vetett hitéről. Már a bekerítés előtt is mind a két személy aktívan részt vett a lónai ifjúság életében. Hiszszük, hogy ezután többszörös áldással fognak szolgálni azokon a területeken, ahova Isten helyezi őket. Igehirdetéssel Moroz Tamás, a bihari gyülekezet lelkipásztora

szolgált az ApCsel 2:42-47 alapján, amelyből leginkább a 42. igevers volt kihangsúlyozva. A bekerítést Pap Lénárd, helybeli lelkipásztor végezte. A lónai fiatalok örömmel köszöntötték az új tagokat, akikkel együttesen és egységben szolgálhatják az Urat. Az a vágyunk, hogy gyökerezzenek meg és épüljenek fel Krisztusban, megerősödjék a hitben, és legyenek példamutatók minden tekintetben! (Pap Lénárd lp.)

Megtartották a IV. Szilágysági Magyar Baptista Kórustalálkozót

2024. június 15-én került sor az eseményre a szilágyskrasznai baptista imaházban, amelyen kilenc gyülekezet kórusa vett részt egy egész napon át, együttes éneklésben a Szilágysági Missziókerületből (Kraszna, Nagybánya, Szilagybagos, Szilagyballa, Szilagynagyfalu, Szilagypercsen, Szilagysámson), valamint Kolozsvárról és Magyarlónáról. A délelőtti alkalom elején elmondott buzdításában, az ÉnÉn 2:9-13 alapján Kiss Lehel arról beszélt, hogy Isten ma is „tekintget a rácson keresztül”, és vágyik, hogy együtt legyen velünk. „A vőlegény hív a vele való közösségre, a szabadulás örömeire és azt mondja, hogy az éneklés ideje eljött.” Imára buzdított még Budai Ferenc testvér Szilagybagosról.

Dr. Borzási István, helyi lelkipásztor a házigazdák nevében köszöntötte és mutatta be a résztvevőket, az ének-előadások között pedig további köszöntéseket, igei üzeneteket hallgathattunk meg a résztvevő lelkipásztorok, karmesterek, lelki vezetők részéről. Seres Dénes szenátor is részt vett az eseményen, és köszöntötte az egybegyűlteket. Pék Balázs a Magyar Apostoli egyház részéről, a magyarországi Dorogról érkezve üdvözölte a gyülekezetet, majd majd több lelkipásztor mondott rövid igei üzenetet az énekek között.

A délelőtti alkalom dr. Borzási Pál igei üzenetével zárult, amelyet a Neh 12:27-44-ből idézett igeszakaszra épített. „Nehémiás összegyűjtötte az énekeseket, és csak a mai szervezők – pl. dr. Borzási István, a jeles alkalom szervezője – tudják, hogy ez mekkora feladat.” „Isten a legjobb szervező, aki tudja, hol a helyünk, milyen hangon tudunk énekelni, milyen hangszeren tudunk játszani...” „Isten előtt az az áldozat, az az ének kedves, amely őszinte, megalázkodott, büntől megtisztult szívből jön. Jézus ugyanis úgy szervez be mindenkit az ő országába, hogy megtisztítja.”

Az esemény a közösen elfogyasztott ebéd után folytatódott, sok-sok énekléssel. Katona László lelkipász-

tor a magyarországi Nagyvarsányról hozott üdvözlőt, mint mondta, „a Nyír-vidék egyetlen baptista énekkarának” a köszöntését. Az üdvözlő szavak is folytatódottak, s bár hosszú lenne felsorolni a szolgáló karvezetőket, zongoristákat és igemondókat, nem mehetünk el említés nélkül János Csaba, nagybányai lelkipásztor és missziókerületi elnök szolgálata mellett, aki az összesen több mint 5 órás alkalmat levezette, és valódi hidat épített az énekek és az igei szolgáltatások között.

A délutáni alkalom végén dr. Veress Ernő, szilagyballai lelkipásztor igei üzenete szólt az 1Jn 5:11-13 alapján. „Vigyázzatok a drága kincsre, bármi is legyen az”, biztatott az előadó. „Az evangélium, a lelki ajándékok, az énekek nagy kincset jelentenek. Olykor még embereket is kincseknek nevezhetünk, és ott van Isten legnagyobb ajándéka, de a Szentlélek is. Ami mégis kiemelkedik ebből az igéből, az az örök élet kincse.”

Záróakkordként a gyülekezet Bokor Barnabás nagyváradi karnagy vezetésével a „Feltámadt Hős” c. éneket énekelte. (G. G.)

A esemény teljes felvétele visszanézhető a QR-kódban található Youtube-linken!

Felvételi a teológiára

Még lehet jelentkezni a teológiára a 2024/2025-ös egyetemi évre. További információért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2024. augusztus 30. (Giorgiov Adrián, Veress Ernő, oktatásért felelős alelnök)

Bibliaiskolai évváró a Rogériuszon

Mindig nehéz elengedni azt, ami jó volt. Valahogy így éreztem én is 2024. június 16-án a Timóteus Bibliaiskola évváró istentiszteletén. Már hetekkel korábban beszélgettünk osztálytársaimmal arról, milyen hamar elértünk a tanfolyam végére, de még akkor is nehéz volt ezt elhinni, amikor a nagyváradi-rogériuszi imaház padsoraiból hallgattuk az évváró igehirdetést.

Simon József testvér az ApCsel 7:33-34 alapján Mózes Istennel való találkozását idézte fel, és a szolgálatra való elhívásról beszélt. Az igehirdetés során elhangzott, hogy sokszor milyen nehéz feladata van a szolgálonak, hiszen gyakran alig van kézzelfogható vagy látható eredménye a munkájának. Ennek ellenére Isten arra hívta el gyermekeit, hogy szolgáljanak a világ felé, és lássák úgy az embereket, ahogy Ő látja őket: kegyelemre szorultaknak. Néhány diák személyes bizonyosságtételét követően a végzősök (Bákai Zoltán, Deák Jónatán, Izsáki László, Kelemen Erika és Koncsárd Anna) átvették a tanulmányaik sikeres befejezését tanúsító oklevelet. Szász Attila nem lehetett jelen, ő ugyanis az Amerikai Egyesült Államokban él, és online végezte el az iskolát.

Társaimmal együtt engem is a szolgálatba való elhívás ösztönzött arra, hogy jelentkezünk a Bibliaiskolába. Hamar kiderült, hogy mindannyiunkra bízott valami feladatot Isten, és mivel mind szeretnénk a tőlünk telhető legjobbat nyújtani a ránk bízott területeken, úgy döntöttünk, hogy ezt a két évet arra szánjuk, hogy lelkileg és ismeretben is növekedjünk. A két év alatt egy őszinte, Istent szerető, az Ő akaratát kereső közösséget ismertem meg. Ez megnyilvánult abban például, hogy nem szégyelltük beismerni, ha valami nem ment, ha valamit nem értettünk, vagy ha valami nehéz volt. Tudtunk egymásért imádkozni, együtt ne-

vetni, és némely dolgokban nem egyetérteni úgy, hogy közben szerettük és tiszteltük egymást. Gyakran kérdések záporát zúdítottuk tanárainkra, akik mindig igyekeztek segítségünkre lenni. Nem mondom, hogy minden kérdésünkre megtaláltuk a választ, ami talán nem is meglepő, hiszen Istent kiismerni egy élet is kevés, ámde állíthatom, hogy minden beszélgetés alkalmával gazdagabbak lettünk.

Összességében elmondhatom, hogy sokkal többet kaptam, mint amire számítottam ez alatt a két év alatt. A tanárim és az itt kialakult közösség hatással voltak lelki életemre és arra, hogy elkötelezettebb legyek hitemben és a szolgálatban. Nagyon bátorítok mindenkit, aki azon töpreng, hogy jelentkezzen-e a Bibliaiskolába, hogy tegye meg, mert az itt szereshető tudás és növekedés segíthet abban, hogy hasznosabb és felkészültebb eszköz legyen a Krisztus munkájában!

Kelemen Erika, Biharszentjános

Az új imaház megnyitójának 25. évfordulója és elszármazottak találkozója lesz Paptamásiban

2024. szeptember 1-én szeretnénk hálát adni az elmúlt 25 évért, amit az új imaházban tölthettünk, megtapasztalva az Isten kegyelmét és szeretetét. E negyedszázados évforduló alkalmából szeretettel meghívjuk azokat, akik a gyülekezet tagjai vagy hozzátartozói voltak az elmúlt időszakban, hogy ezen a

napon együtt magasztaljuk az Urat az ő hűségéért. A szervezés megkönnyítése céljából részvételi szándékukat kérjük, jelezzék az albertizs@gmail.com emailcímen, vagy a +40735501357-es telefonszámon! Azon testvérek, akik szeretnének szállást is kérni, jelezhetik, ugyanis a lelkipásztori lakásban, illetve a vendégszobákban több mint 20 főnek tudunk kényelmes helyet biztosítani. Ez a lehetőség máskor is fennáll, ha valakinek erre szüksége lesz.

(Albert István Zsolt lp.)

Célgyűjtés a Solyomkövári Tábor új ebédlőjének befejezésére

Szeretettel értesítjük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy az őszi hálaadó napok alkalmával közös gyűjtést tartunk a Solyomkövári Tábor számára az új ebédlő építésének befejezése céljából. Ennek érdekében szeretettel kérjük a gyülekezeteket, hogy lehetőségük szerint támogassák e célkitűzést. Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni. *(Rajna Ottó főtktár)*

„Nagy lépés előtt, ködben... hittel, reménykedve” – írtam a cikket még 2020 tavaszán az új ebédlőről, amit akkor még valóban így is láttam. Ma már „pirosban” levő épületként áll, és sok alkalomra, eseményre használható. 2020 nyarán kezdtük el építeni, és 2022 késő tavaszára került rá a tető. Ez az épület a legnagyobb, a legtágasabb és a legmagasabb a tábor épületei közül. A közeljövőben nem tervezzük ehhez hasonló, tágas létesítmény építését.

Az „ebédlő” terveink szerint több célnak is eleget tesz majd. Az alagsorban két konferenciaterem készül, amelyek szükség esetén egylégtérű teremként is használha-

tóak lesznek. A nyári táborozások idején játéktérnek, csapatjátékok lebonyolítására is megfelelő, ha odakint esik az eső. Tehát egy nagy teremként vagy két kisebb-ként is használható. Ebben az alagsorban volt megtartva a missziókerületi hálaadó ünnepély is 2021 szeptemberében, amelyen 490 személy vett részt. Gondolom, a testvérek közül többen emlékeznek is erre az áldott alkalomra... Itt, az alagsorban lesz még a pince, a mosdók és a kazánház.

A földszinten található az étkező 250 személy számára, a konyha, és természetesen illemhelyek és recepció. Az ebédlő-rész tehát nemcsak étkezésre, hanem más alkalmakra, rendezvényekre is használható, tágas és szép kilátással rendelkező, multifunkcionális terem.

A tetőtér a konyha fölött található. Eredetileg irodának terveztük, de a szükség arra késztet, hogy szálláshelyként használjuk majd. Az idei nyáron az új ebédlő épülete már több célt is szolgál, ugyanis az imaalkalmakat, a közös éneklést, a csoportbeszélgetéseket és a tanításokat már itt tartjuk.

És végül, de nem utolsósorban: szeretettel kérjük a testvérek támogatását, hogy az épület elkészüljön, és teljesen betölthesse nemes célját!

Köszönettel **Módi Tamás** táborigazgató

Baptista pedagógustalálkozó a Szilágyságban

Április 27-én a Szilágysági Magyar Baptista Missziókerületben hiánypótló esemény megrendezésére került sor: először szerveztek baptista pedagógusok számára találkozót Szilagyballán. A konferencia a tavaszi szünet első napján, 10 órakor kezdődött a szilagyballai baptista imaházban, és délutánba nyúló, szeretetteljes hangulatban elfogyasztott ebéddel zárult. Isten kegyelméből és a szervezőknek hála 33 pedagógus vett részt összesen 14 helyséből a testet és lelket felüdítő, formáló alkalmon.

A továbbképzés témája egy aktuális és minden aktív pedagógus számára jól ismert jelenség volt: **A kereszttyén vezető kihívásai**. Dr. Lázár Ede, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem dékánja, a Csíkszeredai Baptista Gyülekezet elöljárója tartott mindannyiunk számára izgalmas és rendkívül hasznos előadást, majd csoportos műhelyfoglalkozást a specifikusan a pedagógusi pályán felmerülő kihívásokról, és az azokkal való lehetséges megküzdési stratégiákról.

A konferencia a tanárikból megszokott hangulatban indult: finom kávéval, reggeli harapnivalókkal, süteményekkel és örömteli viszontlátások, beszélgetések hangjaival.

Ezt követte a közös áhítat és éneklés, amit számomra az tett különlegessé, hogy az évek óta ismert, és talán kicsit már túlságosan is megszokott énekek új értelmet nyertek, ahogyan pedagógustársaimmal együtt énekeltem őket. Hirtelen meglevenedtek a sorok.

Dr. Lázár Ede, a konferencia előadója

Lehetőségünk volt ismerkedésre is, valamint a régi, az egyetemi évekből való kapcsolataink ápolására.

Jó volt együtt lenni, Isten ígéjében elmélyülni, tanulni még vakációban is. Nagy meglepetésünkre még ajándékban is részesülhettünk, egy-egy jutalomkönyvvel tá-

vozhattunk a zilahi testvérek és gyülekezet felajánlásából.

Bízom benne, hogy ez a kezdeményezés tovább folytatódik, mert szükség van ilyen és hasonló rendezvényekre, ahol őszintén megoszthatjuk egymással kihívásainkat, elakadásainkat, de akár örömeinket és sikereinket is a pedagógusi pályán. Meggyőződésem, hogy nekünk, keresztyén pedagógusoknak különösen nagy felelősségük van az osztálytermekben, a tanáriskolában, de akár egyéb más szakmai felületeken, beosztásokban is. Ebben kívánt segíteni és támogatást nyújtani ez a konferencia, amiért elsősorban Istennek tartozunk hálával, de hálásan köszönjük a helyi gyülekezetnek is a figyelmes és áldozatos szervezést.

A mihamarabbi viszontlátás reményében,
Bántó Evódia Ildikó

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételt hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétfői oktatást foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. Az oktatás fizikai jelenlétben történik, kivételesen online is bekapcsolódhatnak azon diákok, akik az ország távolabbi részein vagy külföldön élnek. A felvételi 2024. szeptember 28. délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál.

A Bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

Vass Gergely lelkipásztor búcsúztatása Zilahon

2024. június utolsó vasárnapján, délután került sor dr. Vass Gergely lelkipásztor búcsúztatására, aki négy és fél éves zilahi szolgálata után úgy határozott, hogy visszaköltözik Békésre. Tisztelettel és megbecsüléssel tekintünk testvérünkre, aki 73 éves koráig erejét az Úr és népe szolgálatára szentelte.

Az ünnepi istentiszteleten János Csaba lp. (a SziMK elnöke) a Józs 14:6-13 alapján bátorította testvérünket és a gyülekezetet, hogy legyünk olyan hívő emberek, mint amilyen Kaleb volt: bátrak, hittel teljesek és az Úrhoz ragaszkodók! A vasárnapi iskolás gyerekek énekekkel köszöntötték Vass testvért. Sütő Magda testvérnő elmondta, hogy hálás azért, hogy nemcsak a régi generáció, de a mostani is részesült Vass testvér szolgálatából. Az

Vass Gergely lp. és felesége, Ilona

énekkar szolgálata után a körzeti gyülekezeteket képviselve Nagy Ernő testvér Egrespatakról és id. Fazakas Miklós testvér Szilágygyörcsönyből fejezték ki hálájukat Isten és testvéreink felé. A fiatalok nevében Kelemen Kata tett meghatódva biznyságot arról, milyen áldást jelentett számukra Vass testvér életpéldája, közvetlensége és szolgálata. Nagy Anna testvérnő elsősorban Vass Ilona testvérnőtől vett búcsút, megköszönve a sok bátorítást és segítséget. Bálint Pál ny. lp. elmondta, hogy Vass testvérral régi és szoros barátság köti őket össze. Énekekkel szolgált a férfikar és a fiatal házasságok csoportja. Rövid felszólalásokban köszönetet mondott és jókívánságot adott át Szabó Gedeon, Lakatos Tibor, Nagy Csaba, Elekes Sámuel, Reinbold Rudolf, Vass András és Halász Irénke. Nagy Ferenc lp. a gyülekezet nevében egy hétágú gyertyatartót ajándékozott szolgatársának, bátorítva, hogy Jézus Krisztus világosságát hordozzák mindenütt, ahol élnek.

Vass Ilona testvérnő és Vass Gergely lp. testvér búcsúszavaival zárult az alkalom, megköszönve minden lelki és testi áldást, amit Zilahon tapasztaltak. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg Vass testvér és felesége életét továbbra is, hogy sok gyümölcsöt teremhessenek a határon innen és túl! (Nagy Ferencz lp.)

KÉPHÍR

Gyülekezeti közösségi nap Súlyomkövön

2024. június 9-én a súlyomkövi táborban töltötte a vasárnapot a nagyvárad-belvárosi gyülekezet. Az alkalom kicsivel 10 óra után, istentisztelettel indult. Imaáhitatot tartottunk, biznyságtételek hangzottak el, majd Budai Lajos lelkipásztor szolgált igehirdetéssel. Ezután beszélgetések, játékok következtek a szabadban, így ápoltuk a közösséget. Együtt ebédeltünk, majd ismét szervezett játékokra, vetélkedőkre került a sor. Hálásak vagyunk Istennek a szép időért, az együtt töltött pillanatokért, valamint a táborért, amely egyre jobb és több lehetőséget biztosít az együttlétre, táborozásokra! A nyár folyamán például ismét itt táboroznak majd a nagyvárad-belvárosi gyülekezetéhez tartozó gyermekek, tinédzserek, fiatalok. (G. G.)

8000 kilométerrel távolabb, mégis otthon...

Interjú Paul és Tanya Gericke-vel

A következő interjúban Paul és Tanya Gericke misziószíomunkásokat kérdeztem az elhívásukról, szolgálatuk kialakulásáról, személyes tapasztalataikról, arról, hogy milyen az élet számukra Romániában. A házaspár több mint 10 éve él itt, Szilágyszentkirályon, ahol szolgálják az Urat. Az Isten különösen használja őket a fiatalok, gyermekek között, rengeteg táborozást és egyéb alkalmat szerveznek a Súlyomkővári Táborban. A helyi gyülekezetben történő szolgálatból is kivesszik a részüket, Paul az igehirdetésben, Tanya a gyermekek tanításában.

Mikor hívott el először Isten arra, hogy szolgáljátok őt?

Paul: Azt hiszem, számomra volt egy vicces pillanat az életemben, amikor egy táborban voltam, nagyjából 11-12 évesen. Nem voltam egy rossz gyerek, de biztosan nem voltam könnyű eset. Emlékszem, hogy egy keresztyén táborban voltam és csocsóztam. Ekkor halottam először Isten hívását. Biztos vagyok benne, hogy Ő szólt hozzám, hiszen csocsózás közben nem a gyülekezeten, a Biblián és az Istenen elmélkedik az ember. Továbbá nem voltam még elég érett ahhoz, hogy ezeken a dolgokon gondolkodjam. Emlékszem a pillanatra, amikor ráésszméltem, hogy az Úr arra hív engem, hogy szolgáljam Őt.

Tanya: Az én történetem is érdekes, mert nem feltétlenül tudok meghatározni egy konkrét pillanatot, amikor Isten elhívott. Vancouverből nőttem fel, egy olyan családban, ahol édesanyám és édesapám is sok ifjúsági szolgálatot végeztek a Youth for Christ misszió belül. Édesapám lelkész is volt, így ők nagyon tudatosan nevelték a családunkat a szolgálat szeretetére. Mindig együtt szolgáltunk. Így bennem már egész fiatalon megfogalmazódott, hogy mit is jelent megélni a hitünket, s hogy mennyire fontos az Urat szolgálni. Mindig ott voltunk a gyülekezetben, tábori programokat szerveztünk. Tehát ebből a szempontból magától értetődőnek tűnt, hogy valamilyen formában szolgálni fogom az Urat. Azt viszont nem tudtam, hogy ez egy teljes munkaidős karrierhívás lesz-e? Nem voltam benne biztos. Ugyanakkor szerettem gyerekekkel és fiatalokkal foglalkozni. Úgy éreztem, tehetségem van a tanításhoz, ezért elkezdtem gondolkodni azon, hogy tanár legyek, és végül ezt tanultam az egyetemen, megszereztem a tanári diplomámat.

Míg az egyetemen tanultam, az otthoni lelkipásztorom elmondta, szerinte az Isten arra hív, hogy teljes idejű szolgáló legyek. Megkérdezte, hogy gondoltam-e már erre. Ezután elkezdett tanítani engem az egyházi szolgálatra, elmagyarázta, ez miben áll, felvett engem vasárnapi iskolai tanítónak a gyülekezetünkbe. Így elkezdtem többet segíteni a gyerekek között. Aztán felkér-

Paul és Tanya Gericke

tek, hogy segítsek az ifjúsági szolgálatban, Kanadában. Szóval azt hiszem, a lelkipásztorom volt az, aki igazán rámutatott arra, hogy talán van egy mélyebb elhívásom is, hogy az életem minden egyes napján szolgáljak.

Mikor és hogyan hívott el Isten arra, hogy itt Romániában szolgáljatok?

Paul: Fiatal koromban jártam néhányszor Romániában. A gyülekezetünk kapcsolatban állt egy romániai faluval, ezért jöttünk meglátogatni az ottani gyülekezetet. Gyakran gyerekprogramokat szerveztünk. Kétszer vagy háromszor jöttem ide, összebarátkoztam az itt élő fiatal srácokkal, így a romániai utazások természetessé váltak számomra. De soha nem gondoltam volna, hogy ide költözöm. Miután az Úr csocsózás közben megszólított, egyre inkább elhívást éreztem arra, hogy teljes idejű lelkész legyek. Úgy gondoltam, hogy Kanadában leszek lelkész. Soha nem gondoltam volna, hogy ide fogunk költözni, egészen addig, amíg Tanyával egy rövid kirándulásra nem jöttünk a házasságkötésünk után. Akkor kezdtünk el gondolkodni azon, hogy milyen lenne az élet itt.

Tanya: Mindig is nagyon szerettem a missziót. Arra gondoltam, hogy talán misszionárius leszek néhány évig, aztán férjhez megyek, veszünk egy házat, letelepe-dünk és lesznek gyerekeink. Ez volt a jövőképem. Vi-szont miután Paullal összeházasodtunk, 2011-ben eljöttünk Romániába, és elkezdtük a gyermekszolgálatot végezni különböző falvakban, VBS (gyermekeknek szervezett nyári bibliaiskolai) programokat szervezni, és nem is tudom, valami megmozdult bennem akkor. Szólt hozzám az Úr, s végre értelmet nyert a tanítás iránti, a gyerekek iránti szeretetem, a misszió és az Úr iránti lel-kesedésem. Láttam, hogy Isten hogyan munkálkodik itt Romániában a fiatalok között. Az itteni fiatalok egysze-rűen lángolnak Istenért. A romániai fiatalok hitének olyan mélysége van, amelyet ámulattal figyeltem. Akkor éreztem először azt, hogy talán az Úr hívott minket, hogy legyünk részesei annak, ami itt történik. Egyik este elmondtam Paulnak, hogy azt hiszem, Isten talán arra hív minket, hogy költözzünk ide. Megkérdeztem mit gondol.

Paul: Azt mondtam, hogy dehogy. Akkor már ötször-hatszor jártam Romániában. Három hónapja itt éltünk, de csak nemet mondtam. Akkor terveztünk házat venni Kanadában, én lelkipásztor voltam, Tanya meg szeretett tanítani. Szóval értelmetlennek tűnt az egész. A követ-kező évben visszamentünk Kanadába. Érdekes volt, hogy az Úr hogyan érintette meg az én szívemet is. Egyedi módon szólt hozzám, és meggyőzött arról, hogy ide kell költöznünk Romániába. Nagyjából egy évvel ké-sőbb Tanya elé álltam, és elmondtam neki. Természe-ten beleegyezett, hiszen őt már egy évvel azelőtt meggyőzte az Isten. Így elkezdődött a tervezés, hogy ide költözzünk.

Tudtam, hogyha Isten áldását adja az utunkra, akkor ajtók fognak megnyílni előttünk. Azt hiszem, ez is része volt annak, hogy biztosak legyünk abban, hogy az Úr va-lóban ide hívott minket. Hiszen az ajtók valóban meg-nyíltak, és ez folyamatos megerősítés volt számunkra. Hálások voltunk ezekért a lehetőségekért.

Voltak akadályok vagy félelmek a szívetekben?

Tanya: Igen. Rengeteg kérdés volt. Hogyan fog ez az egész működni? Azt hiszem, ilyenkor nagy a kísértés, hogy megpróbáljuk irányítani a dolgokat, és kitalálni az összes részletet, és hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy Isten is ott van mindennek a közepén. Ezt láttuk, külö-nösen az első néhány hónapban és az ide költözésünk előtti évben is, amikor megértettük, hogy Isten ezekben a részletekben is jelen van.

Tudjátok, az egyik akadály, ami nem volt ugyan aka-dály, de amit mindenképpen fel kellett dolgoznunk, az az volt, hogy mit gondolnak a családjaink? Elfogadják-e, hogy átköltözzünk a világ másik végére? Ők is úgy érzik,

hogy ez a helyes hivatás? Ezért jó néhányszor imádkoz-tunk a családdunkkal, és megbeszéltük velük a dolgot. Természetesen nagyon támogatóak voltak, eljöttek meglátogatni minket, nagyon szeretik ezt a munkát, ami Romániában történik.

Aztán ott voltak a nyelvi akadályok kérdései. Hogyan fogunk egy olyan országba menni, ahol nem tudjuk, ho-gyan kell kommunikálni? Hogyan fogunk élelmiszert vá-sárolni, és hol fogunk lakni? És vajon valóban tudunk majd ott segíteni? Hiszen annyira függünk másoktól amiatt, hogy nem beszéljük a nyelvet. De azt hiszem, még ebben is láttuk, hogy Isten gondoskodik rólunk, és jó kapcsolatokat épít nekünk. Szilágyszentkirályon, ahol jelenleg élünk, megtaláltuk az otthonunkat, és a falube-liek úgy fogadtak minket, mintha családtagok lennénk. Emlékszem, amikor megérkeztünk, voltak emberek, akik eljöttek és megtanítottak minket kertészkedni, csirkéket gondozni, meghívtak minket vacsorázni.

Otthon érzitek magatokat itt, Romániában? Mi segített ebben?

Tanya: Igen. Ez nagyon érdekes, mert az észak-ameri-kai baptista szövetség, amelynek részesei vagyunk, idő-közönként visszahív minket, hogy beszámoljunk a misszióról. Ezért négyévente egy évre vissza kell men-nünk Kanadába. Tavaly nyolc hónapig voltunk ott, és azt mondtuk, hogy többet nem megyünk vissza. A Kanadá-ban töltött idő alatt úgy éreztük, hogy a dolgok megvál-

toztak, már nem éreztük ugyanolyannak. Természetesen szeretjük látni a barátainkat és a családjunkat, de annyi minden hiányzott Erdélyből. Érdekes volt, hogy amikor nyolc hónap után visszajöttünk, úgy éreztük, hogy most már tényleg itthon vagyunk. Részesei lettünk az emberek életének a faluban és a gyülekezetben, és ez hatalmas áldás, ezek sokat nyomnak a latban. És azt is kiemelném, hogy nagyon megszerettem a káposztasalátát, ilyen értelemben magyarrá váltam.

Paul: Nos, ezt még kiegészíteném azzal, hogy ősszel lesz 10 éve, hogy itt vagyunk. Ez azt jelenti, hogy most már kétszer is haza kellett volna mennünk missziós beszámolóra. Tehát valójában nem voltunk jó munkatársak, mert az első négy év után azt mondtuk a kanadai baptista konferencián, hogy kizárt, hogy egy egész évre visszaköltözzünk. Akkor azt mondták, hogy rendben, akkor gyertek vissza csak három hónapra, de pár év múlva jöjjetek hosszabb időre. Aztán eltelt újabb négy év, és azt mondtunk, hogy legyen nyolc hónap. Azt hiszem ez jól tükrözi azt, amit Tanya mondott, itt tényleg otthon érezzük magunkat, és nem látjuk értelmét elhagyni az otthonunkat egy teljes évre.

Tapasztalatok csodákat a szolgálatok során?

Paul: Igen, rengeteg csodát éltünk meg, órákig mesélhetnénk. Az első, ami eszembe jut, hogy anyagi szempontból nagyon nehéz a világ egyik végéből a másikba költözni, de Isten kirendelte a támogatásokat. Tanyával már 2014 októberében ide akartunk költözni, viszont szeptemberben még nem volt meg az anyagi fedezet, hogy a repülőjegyeket meg tudjuk venni. Azt mondták, hogy hónapokba – akár egy évbe is – beletelhet, hogy összegyűljön az összeg, de mi csak imádkoztunk Tanyával, és három nap múlva megvolt a teljes összeg. Szóval ez volt az első csoda, amit megéltünk, és amelyben megláttuk, hogy Istennek semmi sem lehetetlen.

Tanya: Sok minden történt, miután Romániába költöztünk. Például a papírok, engedélyek elrendezése közben is megtapasztaltuk Isten gondviselését. Sokszor

tűnt úgy, hogy nem fogunk megkapni bizonyos papírokat, de az Úr készítette az utat, és megsegített minket. Olyan jó volt látni, hogy mindig megadta, amire szükségünk volt, és amikor szükségünk volt rá. Ezen felül az is egy hatalmas csoda, ahogy bennünk munkálkodott a szolgálat közben. Megtanultuk, mit is jelent szolgálni Őt, és függeni Tőle. Továbbá azt is, hogy Ő az aki irányítja életünket, ezt a missziót, és minden az Ő dicsőségéről, Róla szól.

Paul: Eszembe jut két másik nagyon szép történet, ami a tábor felépítéséhez kapcsolódik. Egy tábor felépítése anyagilag kimerítő lehet. Nagyon sok támogatást kaptunk, amelynek köszönhetően most így néz ki a tábor. Mindegyik épületnek van egy története, ami Isten hűségéről és gondoskodásáról szól. Volt például egy földterület, ami nem a tábor tulajdona volt, s meg akartuk vásárolni, de nem volt meg rá az anyagi keretünk. A gazdától megkérdeztük az árát. Mivel akkor kezdtünk építeni egy nagyobb épületet, amibe igen sokat fektettünk, tudtuk, hogy nem telne még a földrészt megvásárlására is. Tudtuk, hogy nem fog jutni mindkét projektre, viszont fontos lett volna megvásárolni az a földet is. Pont azon a héten beszéltem valakivel Kanadából, és azt kérdezte, hogy milyen projekteken dolgozunk. Meséltem neki, hogy akarunk venni egy földet, s hogy mennyibe fog ez kerülni. Öt perc múlva visszahívott, és elmesélte, hogy eladtak egy földet, és azért imádkoztak, hogy Isten mutassa meg nekik, mit is kezdjenek az árával. Isten azt mutatta meg nekik, hogy a tábornak kell adják ezt az összeget. Pont annyiért adták el a földjüket, mint amennyire nekünk szükségünk volt, hogy meg tudjuk venni azt a földet.

A második különleges megtapasztalás számunkra egy élettörténet. Minden élet megváltozása egyedi. Szeretek erről mesélni, hiszen azt mutatja meg, hogy milyen nagy Isten, s hogy milyen változásokat tud ki-munkálni az emberek életében. Szívünk telve van hálával, mikor látjuk évről évre, ahogy a fiatalok, gyerekek átadják éle-tüket az Úrnak. Sokszor találkoztunk olyan fiatalokkal, akik arról mesélnek, hogy a táborokban megtértek, aztán hazamennek, bemerítkeznek és elkezdik szolgálni Istent. Számomra az egyik legkülönlegesebb ilyen megtapasztalás az első nyári tábor során történt. Az ifjúsági táborban részt vett egy fiatal fiú, aki egyedül azért jött, mert a barátai hívták. Nagyon világossá tette, hogy egyszerűen nem hisz Istenben. Aztán a hét végén, a tábortúznél azt mondta, hogy ha körbenéz, nem tagadhatja Isten létezését – azután láhattuk, hogy átadja az életét Krisztusnak. Ez egy hatalmas csoda volt, hiszen láttuk, ahogy Isten megváltoztatja az életét. Ez a fiú hazament, ifjúsági vezető lett a gyülekezetében, a bibliaiskolát is elkezdte, és az élete örökre megváltozott.

Munkálatok a tábortűzshelynél az idei év elején egy Amerikából érkezett csapat segítségével

A lekövezett részt az idei táborokban már lehetett használni

Ezek a történeteket látva, mikor vissza kellett mennünk Kanadába beszámolni, egyszerűen nem tudtam másról beszélni, mint ezekről a megváltozott élekeről, s arról, hogy Isten ma is munkálkodik. Láttam Őt cselekedni újra és újra. A 10 év szolgálat alatt néha voltak kétségeim, kérdéseim, de Isten olyan sokszor bebizonyította, hogy neki semmi sem lehetetlen. Már nem tudok hitetlenkedni.

Tanya: Azt is különleges volt látni a szolgálatunk során, hogy milyen jó kapcsolat alakult ki az országok között. Sok missziós csapat jött ide az évek során, és így ők is megtapasztalhattak csodákat, valamint a magyarok vendégszeretetét. Emellett láthatták azt is, hogy az itt élő nemzet hogyan imádja Istent. Akik eljöttek az észak-amerikai gyülekezetekből, megváltozva mentek vissza. Azt is csodaként élem meg, hogy Krisztusban egyek vagyunk szerte a világon, és annyi mindent tanulhatunk egymástól. Hiszem, hogy az a bizonyosság, amivel itt találkozhatnak az emberek, el fogja érni az észak-amerikai gyülekezeteket is, és változást fog eredményezni ott is.

Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?

Tanya: Nem nagyon szoktunk tervezni. Megtanultuk Istenre bízni az egész életünket és a hétköznapiakat is.

Paul: Talán azt említeném meg, hogy szeretnénk, ha továbbra is a következő generációért égne a szívünk. Szeretnénk még jobban elérni a 15-25 éves korosztályt, hiszen ez nagyon fontos időszak egy ember életében. Ezen kívül még azt szeretnénk tenni, amit Isten a szívünkre helyez. Mindig nyitottak kell lennünk az Úr vezetésére, bárhová is hívjon minket.

Kérdezett: **Moroz Hannelore**

Hogyha érdekel, milyen énekek bátorították leginkább Pault és Tanyát a fent leírt időszakban, szkenneld be a QR-kódot!

Az erdélyi ifjúság imatémái

■ Hargitai ifjúsági tábor – augusztus 19-25.

A hargitai országos tábor áldásai közé tartozik, hogy rengeteg fiatal tud részt venni, és ezáltal számos lehetőség van arra, hogy új barátságok szülessenek, és az ifjúságok között is jó kapcsolatok épüljenek ki. Hiszünk, hogy ez meg fog történni a egyes korosztály ellenére is. Imádkozzunk azért, hogy ez megvalósulhasson! A tábor témája az „Örök öröm”, a hét főelőadója pedig Bálint Dávid.

■ Túrátábor (Gyergyó) – augusztus 12-18.

A Gyergyóban szervezett tábor családiasabb hangvételű, hisz kevesebb táborozóval startol el augusztus 12-én. A gyergyói hegyek kínálta hűvös reggelek évek óta felejthetetlenek a fiatalok számára, de reméljük, hogy ennél maradandóbbak lesznek a lelki megtapasztalások. Imádkozzunk megtérésekért és megújulásokért a fiatalok életében a fenti két tábor idejére! A hét témája a *Hegyi beszéd* lesz.

■ Országos ifjúsági konferencia (Zilah)

– szeptember 20-22.

Az országos konferencián egy tengerentúli, kanadai előadó fogja az Isten ígését szólni, Tim Challies személyében. Imádkozzunk azért, hogy Tim legyen hasznos eszköz az Úr kezében ezen a konferencián.

■ Bapticip – Baptista focibajnokság – október 5.

Ez az alkalom egy evangélizációs eszköz, mely megszólítja a közösségünkhöz tartozó, de talán annak peremén élő fiatalokat. Bizonyágtételek és igehirdetés fognak elhangozni, ugyanakkor nagy hangsúly van a szavak nélküli bizonyágtételen.

■ EMABISZ nagykoncert(ek) – december 13-14.

Hordozzuk imában a koncerteket is! Készítse az Úr a kórustagok szívét az őszinte dicsőítésre, adjon erőt a felkészülésre és kitartást az énekpróbákhoz! Kérjük, hogy rendelje ki a szükséges anyagi fedezetet is! Ha valakinek rádobban a szíve, és szeretné támogatni ilyen módon is a szervezést, a következő bankszámlára eljuttathatja adományait:

Titular: CONVENTIA BISERICILOR CRESTINE
BAPTISTE MAGHIARE DIN ROMANIA

CUI: 4705934 **IBAN:** RO71 RNCB 0032 0153 5589 0041

A fenti bankszámla az EMABISZ külön számlája.

Megjegyzésben kérjük feltüntetni, hogy az adott pénzösszeg adomány („Donatie”).

Szeretet és egyszerűség

Az idei tavaszon örökre elment az egyvonalas grafika felfedezője. A hírt a Magyar Kurír katolikus hírportál hozta, a virágvasárnap előtti szombaton: „Március 23-án, hajnalban elhunyt *Simon András grafikus*, költő, aki egyetlen vonallal megrajzolt, mély Krisztus-hitet kifejező grafikáival új utakat nyitott a magyar grafikusművészet történetében.”

Az első és egyetlen találkozásom vele 2006. augusztus 5-én, az első debreceni MABAVIT-on történt. A Főnix-csarnokban épp megharsantak a fúvósok, jelezve, mindjárt kezdődik a Világtalálkozó péntek délutáni, nyitó eseménye. Sietve jártam be a nyitott félemelet könyv- és missziós standjait, és meglepetésemre, a „patkó” bal ívében, egy kisebb asztalnál ott ült a neves művész atyafi.

Négy perc és tíz másodperc, ennyi lett a vele készített gyorsinterjú. „Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!” – kezdte bemutatkozását, majd folytatta: „1958. február 4-én születtem Budapesten. Négy gyermekünk van, feleségem 25 éve otthon van, a gyerekeket nevelgeti. Én pedig életemet átadva az Úrnak, próbálom őt a grafikáimmal, az írásaimmal szolgálni.”

Munkásságát így foglalta össze: „Tankönyv-illusztrátor voltam, de nem éreztem magam elég tehetségesnek ahhoz, hogy művész legyek. Ezért Istenhez fordultam, és egy mély imádságban arra kértem, hogy adjon nekem ilyen talantumot a saját gazdagságából. Viszonzásként azt tudtam neki felajánlani, ha megadja ezt az áhított ajándékot, akkor ezzel az ő dicsőségét fogom szolgálni, nem pedig a magamét. Azóta az életem tulajdonképpen erről szól.”

Nagy örömömre kérdés nélkül is szólt sajátos rajzairól: „Az egyvonalas grafikák stílusa tulajdonképpen Istentől kapott ajándék számomra, mert ezt én kitalálni magamtól nem tudtam volna. Sok áldást érzek rajta, mert több mondanivalót hordoznak ezek a rajzok, mint amit első látásra talán ki lehet belőlük hámozni. Aztán Isten adott indítást, hogy a rajzaimhoz fűzzek szöveges gondolatokat, és így születtek meg a könyvjelzők, meg az írások. 1995-ben jelent meg az első kötetem, és azóta még négy, mindegyik saját kiadásban. Őszinte szívből íródtak, és jól fogadják a hívő testvérek ezeket a könyveket.”

A megélhetési gond a művészlét kibontakozásának örömi akadály. András azon kevés kivételek egyike volt, aki főállásban és saját műteremben dolgozhatott: „A Gondviselő csodálatos ajándéka, hogy szeretett nagybátyám örökségének a rám jutó részéből vásárolhattam egy lakást Budán, amit átalakítottam műterem-galériává. A Moszkva-tér közelében van, tehát a főváros központjában, ahova szívesen eljönnek az emberek. Teljes állásban, egész nap azzal foglalkozhatom, amit szeretek. Művészként megélni nagyon-nagyon nehéz, engem mégis az az áldás ért, hogy el tudom tartani a családomat.”

A fúvószene ekkor elhallgatott, egy szervező testvér a mikrofonnál a kezdő áhítathoz terelgette és csendesítet-

Simon András:
„Mélység és magasság”

te a már megérkezett vendégeket. Nekünk is zárnunk kellett a röpké interjút. „Mindenkinek sok szeretettel látok, aki betér hozzám” – mondotta végül –, „sok kellemes és mélyreható lelki beszélgetés történt már ott”.

Simon András (66) alkotásaiért, talán mondhatom a szerkesztőtársak nevében is, hogy hálások vagyunk. Használatuk a '90-es évek hirtelen kapott szabadságában és szűköségében különösen jól jött: oldotta a nyomtatott szövegek egyhangúságát, segítette üzeneteink célbajutását újságoldalón, egy meghívó plakáton vagy hangkazettán. Életműve, amelyről azt tartotta, hogy „nem az övé, hanem Istené” immár lezárult. Amit az „Egyvonalban Istennel” c. önéletrajzi riportkönyvéről egy újságíró fogalmazott, az utókornak, a keresztyén alkotóknak szóló hagyaték is lehetne: „jellegzetes egyvonalas grafikáiban a szeretet és az egyszerűség jelenik meg, a mindennapok csodája, amelyben a teremtető Istent sejtjük meg”.

Szilágyi László

■ Isten akaratában megnyugodva, de fájó szívvel búcsúzott június 6-án a család és a szilágysomlyói gyülekezet † **id. Szigyártó Zoltán** testvérétől. 1940. május 8-án született Szilágysomlyón és 1956. augusztus 16-án merítkezett be Szatmáron Szívós Mihály által. Testvérünk éveken keresztül szolgált a somlyói gyülekezetben előljáróként, pénztárosként és gondnokként is. Különösen szerette a közös énekeket harmóniumon kísérni. Isten 84 évvel ajándékozta meg testvérünket, és június 4-én szólított haza. A temetési istentiszteleten Szekrényes Pál ny. lp. és Pap Benjámin lp. hirdette Isten Igéjét. (Pap Benjámin)

■ 2024. április 2-án kísértük utolsó útjára Paptamásiban † **Mihály Ferenc** testvérünket, aki 74 évet kapott Megváltójától. Tavalay emlékeztünk meg 50 éves házasságkötésükről, és már itt is hagyta kedves feleségét, családját és gyülekezetünket. Egyre súlyosbodó egészségi problémáit igyekezett elviselni, de hirtelen elszólította az Úr. A kápolnánál Szekrényes Pál ny. lp. az 1 Pt 1:3-9 alapján az Élő reménységről szólt a számos egybegyűltnek, majd Albert István Zsolt, helybeli lp. a Fil 3:20-21 alapján a vigasztaló meggyőződésről szólt. A temetési istentiszteleten a helybeli gyülekezet ének és zenekara szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk gyászoló családnak! (Albert István Zsolt lp.)

PÉLDA-KÉPEK (VII.)

Gazdag vendéglátás

Mi szükséges a vendégfogadáshoz? Előzetes egyeztetés, tisztaság, rend, alaposan előkészített menü, és jó, ha a vendég a rokonságból vagy a legszorosabb baráti körből való... Távolról sem! A Szentírás nem ilyen vendégfogadásokról tudósít, és nem ilyen vendégfogadásokra bátorítja az újszövetségi hívőket! Hitelődeink életvitelének szerves tartozéka volt a vendégfogadás, mert azt tartották, hogy a lelki testvérekkel megosztani hajlékukat, ételüket, idejüket nagy áldás és megtiszteltetés. A jövevényre, a rászorulóra is Isten küldöttként és ajándékként tekintettek, hisz lehet, hogy „tudtukon kívül angyalokat vendégelnek meg”. Ültünk magam is olyan asztalnál, amely mellett a népes családon kívül minden vasárnap még népesebb vendégsereg foglalt helyet. Egy szék mindig fenn volt tartva a koldulásból élő cigányasszonynak is, aki rendszerint megjelent ennél a háznál. Volt, hogy nem jött, de a család és az üresen tartott szék mindig várta.

A testvérek mindannyian buzgón igyekeztek, hogy egy-egy ünnepély alkalmával ne maradjanak vendég nélkül. Ha mégis úgy sikerült, mélyen bántódtak rajta. A gyülekezetek újjászületett tagjai nemcsak egymást látogatták, hanem más gyülekezetekbe is elmentek lelki áldást nyerni és áldásul szolgálni. Náluk a hangsúly soha nem a vendégeskedésen volt, hanem a közösség-ápoláson, a krisztusi szeretetet megélésén. Érdeklődtek egymás személyes és gyülekezeti élete felől; énekeket tanítottak egymásnak, szavakat cseréltek, együtt imádkoztak nagy örömben.

Egyik alkalommal, amikor nem volt ugyan ünnepély, és mégis sokan jelentek meg az imaházban más helyekről érkezett testvérek, szokása szerint az egyik többgyermekes házaspár is hívott vendégeket. Élen jártak a vendégszeretben. Ragaszkodtak hozzá, hogy ne maradjanak ki a közösséggyakorlás áldásaiból. Amikor megérkeztek a szerény házhoz, a családfő ezt mondta: „Testvérek, menjünk ki a kertbe! Éppen érik a szilva, egyébbel most nem tudunk szolgálni.” A kis csapat letelepedett hát a fák alatt, és ették a szilvát. Utána a kútból ittak vizet. Nem volt előétel, nem volt húsleves, nem volt második fogás, töltöttkáposzta, sem sütemény, sem üdítőital, de még kenyér sem. De volt szilva és kútvíz, és őszinte szeretet, krisztusi lelkület. Volt öröm és áldás, mert ott volt a Szentlélek. Zengett az ének, szárnyalt az imádság. Ez a vendéglátás életre szóló lelki élmény maradt azok számára, akiknek ré-

szük volt benne. Könnyes szemmel emlékeztek meg róla mindig, évtizedek múlva is.

Ilyen lelkületű vendégfogadást vár tőlünk az Ige! Azt kéri, hogy legyünk készek bármikor őszintén és egyszerűséggel szolgálni azok felé, akiken keresztül az Úr meglátogat. Elődeink azt tartották, hogy aki kibírja, hogy heteken, hónapokon át ne hívjon vendéget – de nem csupán családtagot, rokont, jóbarátot! – annak komoly lelki problémái vannak, vagy nem is hívó igazán. Sokáig nem is voltak ilyen emberek közösségeinkben.

Ne legyen presztízskérdés számunkra, hogy „nagy kaliberű” személyeket lássunk vendégül, hogy tágas és kényelmes legyen a hely, vagy az, hogy hibátlanul álljanak a szőnyeg rojtjai! Nem kell „kitennünk magunkért”! A krisztusi lelkület hiányát csillogó étkészlettel és hatfogásos menüvel úgysem lehet kompenzálni!

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605